

Reclamație

M.C.

Noiembrie păgân și dur
Ajuns-ai iute la hotare;
Pe-o mătură de vrăjitoare
Naști din albastru, griul sur.

Te dai naiv, frumos și blând,
Arunci cu raze la derută,
Dar pregătit, după reductă,
Stai să ataci la un cuvânt.

Tot veșmântat în auriu
- Căci despuiat-ai toți copacii
Lăsându-i goi de tot, săracii -
Te-mpleticești ca un mort viu.

Ți-ai pus chiar și proteză nouă
Cu dinți de gheață, ascuțiți,
Și muști din norii amorțiți
Să ningă brumă-n loc de rouă.

Aș vrea să te reclam pe-un val
La zeul Timp, dar sunt o doamnă.
Tu ți-ai trădat stăpâna Toamnă
Și iernii te-ai făcut vasal.

Iar când te va privi de sus
- Căci pe Decembrie-l iubește -
Și te va alunga hoțeste,
Să nu te plângi că nu ți-am spus.